

man af formelle Grunde ikke vilde vedtage § 8 paa Arbejdsløſhedsloven, kunde jeg meget godt finde mig i, at den fik en anden Benævnelse, f. Ex. en Tillægsbevilling. Derſom det kunde forjone det ærede Thing med Paragrafen, vilde jeg være villig dertil, og det vil jeg være endnu i dette Dieblif.

Formanden (Berg): Jeg ſkal hermed afbryde Forhandlingerne for i Dag, da der foruden den ærede Ordfører er andre Talere, ſom have indtegnet ſig.

Næſte Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 14de Januar Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

- 1) Fortſættelse af: Eneſte Behandling af Fællesudvalgets Indſtillinger angaaende:

Forſlag til Lov om Foranſtaltninger til at modvirke Arbejdsløſheden ſamt til at formindſke den derved foranledigede Nød.

- 2) Førſte Behandling af:

Forſlag til Lov om Tillæg til Danmarks Riges gennemſete Grundlov af 5te Juni 1849.

Mødet hævet Kl. 5.

Syv og tyvende Møde.

Torsdagen den 14de Januar 1886 Kl. 1.

Sekretæren, Bønløkke, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underſkrevet.

Formanden (Berg): Ved Skrivelse af 12te ds. har Indenvigsministeren meddelt mig, at han i Landſtinget har fremsat:

Forſlag til Lov om Anlæg af en Fjernbane fra Slagelse Station til Næſtved Station, og

Forſlag til Lov om Anlæg af en Fjernbane fra Hobro til Løgſtor.

Exemplarer af diſſe Lovforſlag ere omdeelte til ærede Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortſættelse af: Eneſte Behandling af Fællesudvalgets Indſtillinger angaaende: Forſlag til Lov om Foranſtaltninger til at modvirke Arbejdsløſheden ſamt til at formindſke den derved foranledigede Nød.

Ordføreren (Tauber): Ved den Forhandling, ſom fandt Sted i Gaar, hørte vi alle de Argumenter, ſom nu i 3 Uger forſt her i Thinget og ſenerer gjennem Preſenſen og ved de offentlige Møder ere blevne gjentagne fra Høires Side, men der kom ikke noget Nyt til, ikke Noget, ſom kunde ſlette eller forandre den Holdning, vi havde indtaget; der er ikke Nogetſomhelſt kommet til, ſom kunde forandre den Overbeviſning om at have truffet den rette Vej ved det Forſlag, ſom vi her anbefale Thinget at vedtage. Ved Siden af alle de fremkomne Argumenter af mere eller mindre ſaglig Natur hørte vi ogſaa ſærlig fra det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dineſen), der ſtrag i første Møde, da denne Sag var under Forhandling, bragte Storpolitik ind i Forhandlingerne, uagtet vi fra vor Side ſøgte at holde den ude, de ſtærkeſte Anker, ja, netop de ſamme Anker, ſom ere blevne fremførte mod os fra Blade og Talere fra den Side, han hører til, nemlig Anker over, at vi have bragt Politik ind i Sagen, at vi have ladet os lede af Politik fra forſt til ſidſt, at det var en Fortſættelse af Viſnepolitikken, hvad vi nu her foretog os, med mere i ſamme Retning. Mon ikke det ærede Medlem burde gribe i ſin egen Barm forſt, naar han taler om det? Jeg er overbevist om — det er viſt Alle — at der ikke er noget Medlem, ſom i det Hele taget i den Grad ſtræber at lade ſig lede af Menneſkeſjærlighed, ſom det ærede Medlem. Det er Danmark over beſkjendt, at dette er en af hans udmærkede Egenſkaber, men ved Siden deraf er han jo ogſaa Politiker, og det er ham overordentlig vanſkeligt at holde Politikken ude. Man ſaar let — det er ikke hans Skyld, men det er maaske Forholdenes Skyld — det Indtryk, at hvadſomhelſt han foretager ſig, er det Politik fra forſt til ſidſt og intet Andet. Dette Indtryk er imidlertid høiſt uretfærdigt imod ham, thi jeg, ſom kjen-der ham bedre, ſom kjen-der hans noble, menneſkeſjærlige Karakter, veed, at det umuligt kan være ſaaledes. Det ærede Medlem gjorde nogle mærkelige Indvendinger og førte nogle mærkelige Anklager frem imod os. Han paafod, at naar vi bebrejdede de andre Herrer, at de ikke havde gjort nogen Indrømmelse, gjaldt det